

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-200-04

Druk nr 3635

Warszawa, 28 grudnia 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego wraz z projektem aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Skarbu Państwa.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

U S T A W A

z dnia

o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego¹⁾

Art. 1. Ustawa określa szczególne uprawnienia Skarbu Państwa oraz ich wykonywanie w spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych z ich udziałem, zwanych dalej „spółkami”, o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego i kryteria warunkujące uznanie spółek za istotne dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu prawa wspólnotowego.

Art. 2. 1. Tak długo, jak Skarb Państwa bezpośrednio lub pośrednio pozostaje akcjonariuszem lub współnikiem w spółce, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może wyrazić sprzeciw wobec podjętej przez zarząd uchwały lub innej dokonanej przez zarząd czynności prawnej, której przedmiotem jest rozporządzenie składnikiem mienia spółki podstawowym z punktu widzenia prowadzonej przez nią działalności. Sprzeciw dotyczy wyłącznie czynności prawnej spółki o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, jeżeli czynność taka narusza porządek publiczny lub bezpieczeństwo publiczne.

2. Sprzeciw obejmuje również uchwały walnego zgromadzenia albo zgromadzenia współników dotyczące:

- 1) rozwiązania spółki,
- 2) przeniesienia siedziby spółki za granicę,
- 3) zmiany przedmiotu przedsiębiorstwa spółki,

- 4) zbycia albo wydzierżawienia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części oraz ustanowienia na nich ograniczonego prawa rzeczowego

– jeżeli uchwała taka narusza porządek publiczny lub bezpieczeństwo publiczne.

3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa wyraża sprzeciw, w formie decyzji administracyjnej, zwanej dalej „decyzją”, w terminie 14 dni roboczych od uzyskania od obserwatora, o którym mowa w art. 5 ust. 1, informacji o dokonaniu czynności prawnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, jednak nie później niż w terminie 21 dni roboczych od dokonania czynności prawnej. Spółka informuje obserwatora o dokonaniu czynności prawnej niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dokonania tej czynności.

4. Jeżeli dokonanie czynności prawnej, o której mowa w ust. 1, wymaga uprzedniej uchwały obowiązek informacyjny, o którym mowa w ust. 3, powstaje dla spółki z chwilą podjęcia tej uchwały.

5. Skutki czynności prawnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, ulegają zawieszeniu:

- 1) na czas przysługujący ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa na wniesienie sprzeciwu;
- 2) w razie złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub zaskarżenia ostatecznej decyzji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa na drodze sądowej do chwili zmiany decyzji, jej uchylenia albo stwierdzenia nieważności decyzji.

6. W przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy termin na załatwienie sprawy wynosi 14 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.

7. W przypadku zaskarżenia ostatecznej decyzji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa sąd wyznacza rozprawę w terminie 14 dni od dnia wniesienia sprawy przez stronę.

8. Ostateczna decyzja ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa o zgłoszeniu sprzeciwu, w stosunku do której nie złożono wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, której nie zaskarżono lub której nie uchylono, skutkuje nieważnością czynności prawnej od chwili jej dokonania. Dokonana czynność prawna, o której mowa w ust. 1 lub 2, o której spółka nie powiadomiła w terminie określonym w ust. 3, jest nieważna.

Art. 3. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może wyrazić sprzeciw w przypadku, gdy spółka, o której mowa w art. 8, ograniczy lub zmieni rzeczywisty przedmiot swej działalności, a także wobec uchwały organu spółki przewidującej zmianę przeznaczenia lub zaniechanie eksploatacji składnika mienia spółki podstawowego z punktu widzenia kryteriów, o których mowa w art. 8 ust. 1, jeżeli zagraża to bezpośrednio porządkowi publicznemu lub bezpieczeństwu publicznemu.

2. Spółka informuje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa o wystąpieniu zdarzeń, o których mowa w ust. 1, na zasadach określonych w art. 2 ust. 3.

3. Sprzeciw wydaje się w formie decyzji. Decyzja określa zakres obowiązku kontynuacji dotychczasowej działalności spółki, a w razie potrzeby, także odpowiedni termin przywrócenia dotychczasowej działalności przez spółkę. Sprzeciw może być wydany przed zawiadomieniem przez obserwatora ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa o zdarzeniach, o których mowa w ust. 1.

4. Do zdarzeń, o których mowa w ust. 1, oraz do decyzji, o której mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 2 ust. 4-8.

5. Do egzekucji obowiązków określonych w decyzji, o której mowa w ust. 3, stosuje się przepisy Działu III ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.²⁾).

Art. 4. 1. Wydając decyzje, o których mowa w art. 2 ust. 3 i art. 3 ust. 3, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa uwzględnia założenia polityki państwa w dziedzinach życia społecznego lub gospodarczego posiadających istotne znaczenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, o których mowa w art. 11 ust. 1.

2. Podstawą decyzji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, o których mowa w art. 2 ust. 3 i art. 3 ust. 3, nie może być interes ekonomiczny państwa.

3. Do roszczeń o odszkodowanie z tytułu strat majątkowych poniesionych przez spółki wskutek wydania przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa zgodnych z prawem decyzji, o których mowa w art. 2 ust. 3 i art. 3 ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela (Dz. U. Nr 233, poz. 1955).

Art. 5. 1. W spółce, o której mowa w art. 8, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może ustanowić jednego albo dwóch obserwatorów.

2. Uprawnienia i obowiązki obserwatora może wykonywać członek zarządu spółki powołany przez Skarb Państwa, jeżeli na podstawie przepisów ustawy lub statutu albo umowy spółki Skarb Państwa posiada uprawnienie do powołania członka zarządu w spółce, o której mowa w art. 8.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, przepisu art. 7 ust. 1 i 2 nie stosuje się.

Art. 6. 1. Obserwatorowi, o którym mowa w art. 5 ust. 1, przysługuje prawo żądania od organów spółki wszelkich dokumentów oraz wyjaśnień dotyczących spraw, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2 oraz w art. 3 ust. 1.

2. Obserwator jest obowiązany do odbioru i analizy materiałów otrzymanych od spółki oraz do przekazania ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa otrzymanych materiałów wraz z pisemnym stanowiskiem odnośnie do ewentualnego sprzeciwu oraz jego uzasadnieniem w terminie 4 dni roboczych od dnia przekazania materiałów przez spółkę.

Art. 7. 1. Obserwatorem, o którym mowa w art. 5 ust. 1, jest mianowany urzędnik służby cywilnej, mający uprawnienia do pełnienia funkcji członka rady nadzorczej w spółce z udziałem Skarbu Państwa, określone w rozporządzeniu Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.³⁾),

posiadający doświadczenie niezbędne do prawidłowego wykonywania uprawnień i obowiązków określonych w ustawie.

2. Obserwator z tytułu pełnionej funkcji otrzymuje wynagrodzenie z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do ustanowienia obserwatora, w wysokości jednokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb ustanawiania i odwoływania obserwatorów, o których mowa w art. 5 ust. 1, sposób wykonywania przez nich obowiązku monitorowania działalności spółki w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 i 2 i art. 3 ust. 1, oraz sposób i tryb zawiadamiania przez spółkę obserwatora o dokonaniu czynności prawnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, lub zdarzeń, o których mowa w art. 3 ust. 1.

Art. 8. 1. Szczególne uprawnienia Skarbu Państwa, o których mowa w art. 2-6, przysługują Skarbowi Państwa wyłącznie w spółkach, mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które:

- 1) wykonują działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, jeżeli łączny udział podmiotu lub grupy kapitałowej z jego udziałem w ilości wytworzonej energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przekracza 15%;
- 2) wykonują działalność operatora lub są właścicielami systemu przesyłowego gazowego albo elektroenergetycznego, jeżeli podmiot lub grupa kapitałowa z jego udziałem posiada lub użytkuje ponad 50% sieci przesyłowej gazowej lub elektroenergetycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) zajmują się produkcją benzyn silnikowych lub oleju napędowego, jeżeli łączny udział podmiotu lub grupy kapitałowej

wej z jego udziałem w produkcji tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przekracza 20%;

- 4) zajmują się transportem rurociągowym w zakresie ropy naftowej, benzyn silnikowych lub oleju napędowego, jeżeli łączny udział podmiotu lub grupy kapitałowej z jego udziałem w ogólnej zdolności przesyłowej ropy naftowej, benzyn silnikowych lub oleju napędowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przekracza 50%;
- 5) zajmują się magazynowaniem i przechowywaniem towarów w zakresie benzyn silnikowych, oleju napędowego, gazu ziemnego lub podziemnym magazynowaniem ropy naftowej, jeżeli łączne pojemności magazynowe podmiotu lub grupy kapitałowej z jego udziałem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie przechowywania benzyn silnikowych, oleju napędowego, gazu ziemnego lub ropy naftowej przekraczają 30 dni konsumpcji tych towarów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) zajmują się przeładunkiem towarów w portach morskich w zakresie ropy naftowej i jej produktów, jeżeli łączny udział podmiotu lub grupy kapitałowej z jego udziałem w zdolności do przeładunku tych towarów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przekracza 50%;
- 7) zajmują się wydobywaniem węgla kamiennego lub gazu ziemnego, jeżeli łączny udział podmiotu lub grupy kapitałowej z jego udziałem w wydobyciu węgla kamiennego lub gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przekracza 50%;
- 8) samodzielnie lub w grupie kapitałowej są posiadaczami infrastruktury telekomunikacyjnej umożliwiającej przesyłanie sygnałów publicznej radiofonii i telewizji między nadawcą

a siecią nadajników na obszarze obejmującym co najmniej 70% terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 9) samodzielnie lub w grupie kapitałowej są posiadaczami infrastruktury kolejowej stanowiącej co najmniej 50% tej infrastruktury na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku połączenia lub podziału spółek, o których mowa w ust. 1, Skarb Państwa zachowuje szczególne uprawnienia w spółkach powstałych w wyniku takiego połączenia lub podziału, jeżeli spełniają one kryteria określone w ust. 1.

3. Spółka powstała w wyniku podziału, o którym mowa w ust. 2, może wystąpić do ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa o wyłączenie stosowania wobec niej szczególnych uprawnień Skarbu Państwa określonych w ustawie, jeżeli straciła istotne znaczenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, listę spółek o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego w terminie do dnia 30 września każdego roku. Rada Ministrów ustala listę spółek, z uwzględnieniem kryteriów określonych w ust. 1, na podstawie danych bazowych za rok poprzedni, publikowanych lub udostępnionych przez: ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw transportu, Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

Art. 9. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 3, wyłączenie stosowania szczególnych uprawnień Skarbu Państwa następuje w drodze decyzji administracyjnej ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

2. Określone w ustawie szczególne uprawnienia nie przysługują Skarbowi Państwa w stosunku do spółek niewymienionych na liście, o której mowa w art. 8 ust. 4, z zastrzeżeniem art. 8 ust. 2.

Art. 10. W stosunku do spółek, w których prawa z akcji albo udziałów należących do Skarbu Państwa wykonuje minister inny niż minister właściwy do spraw

Skarbu Państwa, szczególne uprawnienia Skarbu Państwa, określone w ustawie, wykonuje ten inny minister.

Art. 11. 1. Rada Ministrów, na wniosek właściwego ministra, określa założenia polityki Państwa w dziedzinach życia społecznego lub gospodarczego posiadających istotne znaczenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.

2. Założenia polityki państwa, o których mowa w ust. 1, są ogłaszane, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 12. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2002 r. Nr 49, poz. 447, z późn. zm.⁴⁾) w art. 161c w ust. 1 w pkt 1 dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) obserwatorzy, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia ... o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego (Dz. U. Nr ..., poz. ...), lub”.

Art. 13. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.⁵⁾), wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 dodaje się § 3-5 w brzmieniu:

„§ 3. W przypadku gdy dwie spółki handlowe dysponują wzajemnie większością głosów obliczoną zgodnie z § 1 pkt 4 lit. a, za spółkę dominującą uważa się spółkę handlową, która posiada większy procent głosów na zgromadzeniu wspólników albo walnym zgromadzeniu drugiej spółki (spółki zależnej). W przypadku gdy każda ze spółek handlowych posiada równy procent głosów na zgromadzeniu wspólników albo walnym zgromadzeniu drugiej spółki, za spółkę dominującą uważa się tę spółkę, która wywiera wpływ na

spółkę zależną także na podstawie powiązania przewidzianego w § 1 pkt 4 lit. b-f.

- § 4. W przypadku gdy stosując kryteria przewidziane w § 3, nie można ustalić stosunku dominacji i zależności między dwiema spółkami handlowymi, za spółkę dominującą uważa się tę spółkę handlową, która może wywierać wpływ na inną spółkę na podstawie większej liczby powiązań, o których mowa w § 1 pkt 4 lit. b-f.
- § 5. W przypadku niemożności ustalenia na podstawie § 3 i 4, która ze spółek jest spółką dominującą, obie spółki są spółkami wzajemnie dominującymi i zależnymi.”;

2) art. 411 otrzymuje brzmienie:

„Art. 411 § 1. Akcja daje prawo do jednego głosu na walnym zgromadzeniu.

§ 2. Prawo głosu przysługuje od dnia pełnego pokrycia akcji, chyba że statut stanowi inaczej.

§ 3. Statut może ograniczyć prawo głosu akcjonariuszy dysponujących powyżej jednej piątej ogółu głosów w spółce. Ograniczenie to może dotyczyć wyłącznie wykonywania prawa głosu z akcji przekraczających limit głosów określony w statucie.

§ 4. Statut może przewidywać także kumulację głosów należących do akcjonariuszy, między którymi istnieje stosunek dominacji lub zależności w rozumieniu niniejszej lub od-

reńnej ustawy, a także określać zasady redukcji głosów. W takim przypadku do głosów z akcji spółki dominującej dolicza się głosy z akcji spółki lub spółdzielni zależnej.”;

3) w art. 625 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepis § 1 traci moc z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej. Od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej w statutach spółek, w których akcjonariuszem jest Skarb Państwa, dopuszcza się uprzywilejowanie akcji lub udziałów Skarbu Państwa w sprawach, o których mowa w art. 351-354.”.

Art. 14. Rozporządzenie, o którym mowa w art. 8 ust. 4, zostanie wydane po raz pierwszy nie później niż po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy w oparciu o dane bazowe za 2003 r.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2005 r., z wyjątkiem art. 14, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy.

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 193, poz. 1884, Nr 217, poz. 2124 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870 i 871, Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1203.

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207 i Nr 123, poz. 1291.

4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 84, poz. 774, Nr 124, poz. 1151, Nr 170, poz. 1651 i Nr 223,

poz. 2216 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 871, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1205 i Nr 146, poz. 1546.

- ⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 117 oraz z 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276.

UZASADNIENIE

1. Celem projektowanych zmian ustawowych jest uregulowanie szczególnych uprawnień Skarbu Państwa w spółkach o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.¹⁾

Zgodnie z projektem ustawy Skarb Państwa będzie mógł realizować specjalne uprawnienia jedynie w podmiotach, spełniających kryteria, określone w art. 8 ust. 1, które prowadzić będą działania w jednoznacznie zdefiniowanych sektorach gospodarki. Przepis ten w pełni realizuje zasadę przejrzystości – jedno z kryteriów warunkujących zgodność proponowanego w ustawie instrumentu z prawem wspólnotowym. Jednocześnie projektodawca, wykorzystując dotychczasowe orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (ETS), w tym w szczególności orzeczenie w sprawie *Commission v. Belgium*, sprawa sygn. akt C-503/99 z 2002 r.²⁾, opiera się na jednoznacznie określonych warunkach dopuszczających stosowanie specjalnych uprawnień w konkretnych sektorach (udział w rynku, procent terytorium kraju).

W orzeczeniu zapadłym przeciwko Hiszpanii (*Commission v. Spain* – sprawa sygn. akt C-463/00 z 2003 r.) ETS wymienił spółki pełniące znaczną rolę w organizacji infrastruktury transportowo-zaopatrzeniowej oraz w produkcji produktów naftowych i energii elektrycznej, jak również spółki telekomunikacyjne, jako przedsiębiorstwa, które mogą być uznane za dostawców towarów i usług o strategicznym znaczeniu dla państwa członkowskiego. Uprawnienia takie są uzasadnione w celu zagwarantowania dostaw energii w przypadku kryzysu, a cel ten jest usprawiedliwiony realizacją przez państwo obowiązku zagwarantowania bezpieczeństwa publicznego, o którym mowa w art. 58 ust. 1b Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE). Pełna lista spółek spełniających wymienione kryteria została przedstawiona w punkcie 2 uzasadnienia.

Należy zaznaczyć, że ustawa w proponowanym kształcie wyczerpuje całkowicie zakres przedmiotowy dopuszczalnych przez Komisję Europejską specjalnych uprawnień Skarbu Państwa i jednocześnie jest optymalnym rozwiązaniem z punktu widzenia interesów Skarbu Państwa. Ewentualne modyfikacje proponowanej ustawy nie powinny zmierzać w kierunku poszerzania zakresu podmiotowego i przedmiotowego uregulowanych w projekcie specjalnych uprawnień, bowiem takie zmiany będą skutkowały naruszeniem prawa wspólnotowego, a tym samym niezwłoczną interwencją Komisji Europejskiej, która wystąpi w trybie przewidzianym w art. 226 TWE o ich modyfikację. W wypadku niedostosowania się do wymagań Komisji Europejskiej, sprawa zostanie skierowana do ETS (który w omawianych precedensach nakazał zmianę kwestionowanych uprawnień).

Z wyroku ETS w sprawie C-503/99 (w którym zakres dopuszczalnych uregulowań prawnych, ustanawiających mechanizm „złotej akcji” został najprecyzyjniej określony), a także z pozostałych orzeczeń ETS dotyczących przedmiotowej problematyki jednoznacznie wynika, że stosowanie specjalnych uprawnień w sektorach innych niż strategiczne, może być poważnie utrudnione i narażone na orzeczenie o ich niezgodności z prawem wspólnotowym. W sprawie *Commission v. Portugal* C-367/98 z 2002 r., ETS np. zakwestionował przypadek stosowania „złotej akcji” w spółkach sektora finansowego, ubezpieczeniowego i transportowego, gdyż nie spełniały one m.in. warunku dotyczącego aktywności w obszarach świadczenia usług użyteczności publicznej lub natury strategicznej (wrażliwej).

Dotychczas ETS uznał zasadność instrumentu „złotej akcji” jedynie w przypadku 2 konkretnych spółek (*Distrigaz i Societe Nationale de Transport par Canalisation* – C-503/99), a nie całych sektorów.

Z uwagi na powyższe, projektodawca ze szczególną dbałością sformułował kryteria dla podmiotów, wobec których będą stosowane przepisy ustawy, celem uniknięcia poszerzania listy o takie spółki, które nie będą wypełniać przesłanek ustawowych określonych w art. 8 ust. 1, i tym samym nie będą miały istotnego wpływu na porządek publiczny lub bezpieczeństwo publiczne w rozumieniu TWE i orzecznictwa ETS.

2. Obecnie kryteria z art. 8 ust 1 spełniają następujące spółki:
 - A. Przedsiębiorstwa zajmujące się wydobywaniem, wytwarzaniem i składowaniem paliw:
 - 1) Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. w Warszawie;
 - 2) Grupa LOTOS S.A. w Gdańsku;
 - 3) Naftobazy Sp. z o.o. w Warszawie;
 - 4) Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A. w Płocku;
 - 5) Kompania Węglowa S.A. w Katowicach.
 - B. Przedsiębiorstwa działające na rzecz przesyłu surowców energetycznych (węгля, gazu i produktów naftowych), wytwarzania energii elektrycznej oraz infrastruktury kolejowej:
 - 1) Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. w Warszawie;
 - 2) PSE – Operator Sp. z o.o. w Warszawie;
 - 3) PGNiG-Prześył Sp. z o.o. w Warszawie;
 - 4) PERN „Przyjaźń” S.A. w Płocku;
 - 5) Przedsiębiorstwo Przeładunku Paliw Płynnych „Naftoport” Sp. z o.o. w Gdańsku;
 - 6) PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. w Warszawie jako zarządca infrastruktury kolejowej;
 - 7) Południowy Koncern Energetyczny S.A. w Katowicach;
 - 8) BOT Górnictwo i Energetyka S.A. w Łodzi.
 - C. Przedsiębiorstwa działające w sektorze łączności:

TP Emitel Sp. z o.o. jako główny operator przesyłania sygnałów publicznej radiofonii i telewizji.
3. Projekt przewiduje, że w przypadku połączenia lub podziału spółek zdefiniowanych w art. 8 ust. 1 projektu ustawy i wymienionych w rozporządzeniu Rady Ministrów Skarb Państwa zachowuje szczególne uprawnienia w spółkach powstałych w wyniku takiego połączenia lub podziału. Zgodnie z art. 8 ust. 3 pro-

jektu, spółka, która straciła istotne znaczenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, może wystąpić do Ministra Skarbu Państwa o wyłączenie wobec niej szczególnych uprawnień Skarbu Państwa.

4. Projekt zakłada, że nowa instytucja specjalnych uprawnień państwa powinna być unormowana nie w Kodeksie spółek handlowych, lecz w odrębnej ustawie, gdyż jej materia odbiega od uprawnień Skarbu Państwa określonych w art. 625 § 1-3 K.s.h. Obowiązujące przepisy nie uwzględniają najnowszego orzecznictwa ETS i koncentrują uwagę na akcjach uprzywilejowanych oraz uprawnieniach przyznanych Skarbowi Państwa osobiście (art. 354 K.s.h.), podczas gdy najbardziej istotny precedens w Unii Europejskiej wskazuje, że państwo członkowskie ma największe możliwości zachowania wpływu na strategiczne spółki w drodze prawa weta, wykonywanego w formie decyzji administracyjnej, wykorzystując rekomendacje ustanowionych przez siebie obserwatorów, mających prawo żądania od organów spółki wszelkich dokumentów oraz wyjaśnień dotyczących spraw, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2 oraz w art. 3 ust. 1 projektowanej ustawy.
5. Projekt zawiera także propozycje modyfikacji art. 4 i 411 K.s.h., które mają na celu ochronę spółki przed tzw. „wrogim przejęciem”. Instrument ten otwiera przed Skarbem Państwa perspektywę zachowania wpływu na te spółki, w których Państwo pragnie zachować znaczny, aczkolwiek nie większościowy pakiet akcji, dążąc jednocześnie do zapewnienia w spółce w miarę rozproszonego akcjonariatu. Ceną za takie rozwiązanie jest jednak rozszerzenie odstępstw od zasady „jedna akcja jeden głos” w art. 411 K.s.h. Odstępstwo w postaci ograniczeń prawa głosu (*voting caps*) toleruje jednak dotąd wiele państw Unii Europejskiej. Oczekuje się jednak, że Komisja Europejska i inwestorzy instytucjonalni mogą w przyszłości zakwestionować takie ograniczenia, zwłaszcza, jeżeli ich beneficjentem jest wyłącznie Skarb Państwa lub kontrolowany przez niego podmiot. Komisja Europejska podjęła już pierwszą próbę w tym zakresie, kwestionując ograniczenia prawa głosu wspólników w spółce Volkswagen GmbH, które nie dotyczy rządu krajowego (Dolnej Saksonii) (komunikat prasowy Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2004 r.). Jest to przywilej podobny do rozwiązania przegłosowanego na ostatnim WZA ORLEN S.A. w interesie grupy

spółek Skarbu Państwa (uchwała walnego zgromadzenia w tej sprawie została zaskarżona). Z tych względów Skarb Państwa powinien w przyszłości korzystać z ograniczeń prawa głosu bez przywilejów, które mogą być uznane za sprzeczne z art. 20 K.s.h. i art. 56 TWE. Instytucję ograniczania prawa głosu przy zastosowaniu zasady kumulacji głosów spółek należących do jednej grupy kapitałowej Skarb Państwa może wykorzystywać w strategicznych spółkach, w których zachowa pakiet 15-20% głosów.

6. Propozycja wprowadzenia szczególnych uprawnień określonych w art. 2-6 projektu ustawy jest podyktowana tym, że nowe uregulowanie specjalnych uprawnień państwa, które jest wzorowane na ustawodawstwie belgijskim nie jest powiązane z przepisami art. 351-354 K.s.h. (akcjami uprzywilejowanymi i uprawnieniami przyznanymi akcjonariuszowi osobiście), lecz wprowadza całkowicie nowe rozwiązanie, wykorzystujące instytucje prawa cywilnego i administracyjnego. Projekt nie kopiuje metody przyjętej w Belgii między innymi dlatego, że wydawanie odrębnych ustaw lub rozporządzeń dla każdej ze spółek uznanych za istotne z punktu widzenia interesu publicznego byłoby uciążliwe i tryb taki nie jest bynajmniej wymagany przez prawo unijne.
7. Przepisy art. 2 projektu ustawy zakładają, że ministrowi reprezentującemu Skarb Państwa w spółce przysługują przede wszystkim uprawnienia władcze (*iure imperii*) w postaci prawa weta wobec określonych uchwał organów spółek o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego. Właściwy minister wykonuje prawo weta wobec uchwał i innych czynności prawnych organów spółki kapitałowej w drodze decyzji administracyjnej. Zapewniona jest w ten sposób kontrola sądowa.
8. Tak ukształtowana instytucja szczególnych uprawnień Skarbu Państwa jest niezależna od liczby akcji posiadanych przez Skarb Państwa w spółce – jednakże trwa tak długo, jak długo Skarb Państwa posiada co najmniej jedną akcję w spółce (por. art. 2 ust. 1 zdanie 1 projektu ustawy). Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może ustanowić dla takiej spółki do dwóch obserwatorów, niezależnie od liczby przysługujących mu akcji. Obserwatorzy mogą żądać od organów spółki wszelkich dokumentów oraz wyjaśnień jedynie w odniesieniu

do określonych w projekcie czynności prawnych oraz działań albo zaniechań spółki, jeżeli czynność taka narusza interes Państwa lub ważny interes publiczny.

9. Kierując się w szczególności wskazówkami, które zawiera wyrok ETS w sprawie C-503/99, przepis art. 2 projektu przewiduje:
 - wyłącznie następczą kontrolę określonych czynności prawnych lub decyzji biznesowych spółki (art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 projektu),
 - bardzo krótki okres wykonywania prawa weta przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa (art. 2 ust. 3 projektu),³⁾
 - kontrolę sądową decyzji w sprawie weta wskutek możliwości zaskarżenia decyzji ministra na drodze sądowej.

10. Projekt zakłada wydanie rozporządzenia Rady Ministrów (art. 7 ust. 3), które określi m.in.: tryb ustanawiania i odwoływania obserwatorów, sposób wykonywania przez nich obowiązku monitorowania działalności spółki oraz sposób zawiadamiania przez spółkę obserwatora o zaistnieniu zdarzeń, wobec których przysługuje prawo weta. Projekt przewiduje, że obserwatorów, co do zasady, ustanawiać będzie minister właściwy do reprezentowania Skarbu Państwa, jako akcjonariusza spółki, wobec której stosuje się uprawnienia określone w ustawie. Obserwatorami będą mianowani urzędnicy służby cywilnej posiadający określone w ustawie o komercjalizacji i prywatyzacji kwalifikacje do pełnienia funkcji członka rady nadzorczej w spółce z udziałem Skarbu Państwa. Obserwatorzy będą otrzymywać wynagrodzenie z tej części budżetu państwa, której dysponentem jest minister ustanawiający obserwatora. Rozwiązanie takie zapewnia dobór wykwalifikowanych i bezstronnych kandydatów do pełnienia odpowiedzialnej funkcji obserwatora.

Wzorując się na rozwiązaniach belgijskich obserwatorzy ustanowieni przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa powinni być zobowiązani do występowania z wnioskiem o skorzystanie lub zaniechanie wykonywania prawa weta przez właściwego ministra wraz z uzasadnieniem merytorycznym wniosku.

11. Z przepisu art. 2 ust. 3 projektu wynika, że obowiązek zawiadomienia o dokonaniu czynności prawnych, o których mowa w ust. 1 lub 2, spoczywa na spółce. Zawiadomienie składać będzie zarząd *in corpore* za pośrednictwem ustanowionego obserwatora Skarbu Państwa. Rozwiązanie to stanowi pewne odstępstwo od wzorca belgijskiego, lecz nie można go uznać za zbyt uciążliwe dla spółki, która zyskuje możliwość samodzielnego poinformowania o swoich zamiarach biznesowych i ich przewidywanych skutkach, zaś minister uzyskuje dodatkową opinię wraz z propozycją dalszego postępowania od obserwatora. Minister i spółka unikają w ten sposób wydania decyzji opartych wyłącznie na informacjach zdobytych samodzielnie przez obserwatora. Zwłoka spółki w wykonaniu tego obowiązku pociąga za sobą nieważność czynności prawnej *ex lege* (art. 2 ust. 8).
12. Zgodnie z art. 2 ust. 3 projektu ustawy, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa będzie miał możliwość wyrażenia sprzeciwu wobec uchwały lub innej czynności prawnej dokonanej przez organ spółki w terminie 14 dni od chwili uzyskania od obserwatora informacji o dokonaniu czynności prawnej, lecz nie później niż w terminie 21 dni od chwili dokonania czynności prawnej przez spółkę. ETS podkreśla, że prawo weta nie powinno ingerować nadmiernie w czynności biznesowe spółki. Okoliczność, że władze belgijskie mają 8 dni roboczych na zajęcie stanowiska w jednej ze spółek, w której ustanowiły dla państwa specjalne uprawnienia (SNTC), stanowiła ważny argument za dopuszczalnością takiej instytucji (zachowanie zasady proporcjonalności). W przypadku drugiej spółki (Distrigaz) termin ten wynosił 21 dni.
13. Wzorem ustawodawstwa belgijskiego przepisy art. 3 ust. 1 i 3 przyznają ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa prawo weta także wobec decyzji biznesowych spółki o ograniczeniu faktycznie wykonywanego przedmiotu działalności spółki, w szczególności decyzji gospodarczych o zmianie przeznaczenia lub zaniechaniu eksploatacji składnika mienia spółki podstawowego z punktu widzenia prowadzenia działalności, o której mowa w art. 8 ust. 1 ustawy, jeżeli zagraża to bezpośrednio porządkowi publicznemu lub bezpieczeństwu publicznemu. Spółka może dokonać takich aktów nawet bez uchwały zarządu. Dlatego projekt nie mówi w tym przypadku o wykonywaniu weta wobec czyn-

ności prawnej, lecz o zdarzeniu powodującym konkretny skutek. Uwzględniając okoliczność, że np. decyzja biznesowa o zmianie przeznaczenia istotnego składnika mienia przedsiębiorstwa poprzedzi z reguły uchwała zarządu lub innego organu, przepis art. 3 ust. 4 przewiduje, że do takiej decyzji spółki i decyzji administracyjnej ministra reprezentującego Skarb Państwa w spółce o wykonaniu prawa weta stosuje się odpowiednio przepisy art. 2 ust 4-8. W art. 3 ust. 3 projektu przewidziano jednakże możliwość wydania decyzji o sprzeciwie wobec niektórych decyzji biznesowych spółki zanim zawiadomi ona oficjalnie o tym ministra. Bez tego przepisu spółkę, która zaniechałaby istotnej części swojej działalności, mającej doniosłość dla interesu publicznego, nie dotykałaby istotna sankcja. Sankcja nieważności, przewidziana w art. 2 ust. 8 projektu, dotyczy jedynie czynności prawnych.

14. Kompromisem między postulowaną przez Radę Legislacyjną, Rządowe Centrum Legislacji i Radę Przedsiębiorczości zasadą przyznania pełnego odszkodowania na zasadach Kodeksu cywilnego a stanowiskiem Ministerstwa Finansów i Urzędu Regulacji Energetyki optujących za całkowitym wyłączeniem odpowiedzialności Skarbu Państwa za zgodne z prawem decyzje organu administracji publicznej jest treść art. 4 ust. 3. Zgodnie z projektem do ewentualnych roszczeń o odszkodowanie z tytułu strat majątkowych poniesionych przez spółki objęte przepisami ustawy wskutek wydania przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa zgodnych z prawem decyzji, o których mowa w art. 2 ust. 3 i art. 3 ust. 3 projektu, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela (Dz. U. Nr 233, poz. 1955). Ustawa z dnia 22 listopada 2002 r. jest utrwalonym w systemie prawnym Rzeczypospolitej Polskiej aktem prawnym dotyczącym sytuacji ograniczenia praw i wolności w interesie publicznym. Ogranicza też odszkodowanie do wysokości poniesionych strat, wyłączając możliwość odszkodowania z tytułu *lucrum cessans* (ewentualnych utraconych korzyści). Przepis art. 4 ust. 3 projektu ustawy, wprowadzając zasadę odszkodowania Skarbu Państwa za zgodne z prawem decyzje z ograniczeniem ich wysokości do rzeczywiście poniesionej straty, konsumuje problemy wysokości odszkodowania i możliwości ich dochodzenia. Źródłem finansowania odszkodowań będzie przyznany ustawą

budżetową limit środków na funkcjonowanie urzędu ministra reprezentującego Skarb Państwa w spółce, której to odszkodowanie dotyczy. Wydatki na odszkodowania nie wpłyną na wzrost wydatków budżetowych.

15. Przepisy art. 2 i art. 3 dotyczą spółek kapitałowych, a więc zarówno spółki akcyjnej, jak i spółki z o.o., a w przyszłości także spółki europejskiej.
16. Orzekając w sprawie belgijskich specjalnych uprawnień ETS pozytywnie ocenił okoliczność, że weto właściwego ministra powinno zawierać wyczerpujące uzasadnienie decyzji (jej podstawę faktyczną i prawną) oraz możliwość odwołania od niej do sądu. Powyższe wymogi zapewniają postanowienia Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące uzasadnienia decyzji administracyjnych i ogólne przepisy o ich zaskarżaniu na drodze administracyjnej i sądowej. Pozostałe precedensy w sprawie specjalnych uprawnień państwa akcentują jeszcze silniej obowiązek zapewnienia dostępu inwestorom do opublikowanych przez państwo kryteriów wyrażania sprzeciwu. Rząd Belgii powołał się skutecznie na istnienie dyrektyw polityki energetycznej państwa (*guidelines for the country's energy policy*), których naruszenie przez spółkę stanowi podstawę interwencji właściwego ministra przy zastosowaniu specjalnych uprawnień.⁴⁾ Przepisy projektu ustawy odwołują się w tym zakresie do stosowania kryteriów określonych w art. 8 ust. 1 z uwzględnieniem założeń polityki państwa w dziedzinach życia społecznego lub gospodarczego posiadających istotne znaczenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego (por. art. 4 ust. 1). Dokumenty te powinny mieć rangę podobną do założeń polityki energetycznej, których przyjęcia wymagają określone przepisy ustawowe (*vide*: art. 13 Prawa energetycznego). W tych przypadkach, w których brak jest analogicznych dyspozycji w odniesieniu do objętego monitoringiem państwa sektora gospodarczego, koniecznym było zastrzeżenie w art. 4 ust. 2 projektu ustawy o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, że podstawą administracyjnej interwencji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa nie może być interes ekonomiczny państwa.
17. Obserwatorzy ustanowieni przez ministra reprezentującego Skarb Państwa w spółce nie będą mogli swobodnie ujawniać poufnych informacji stanowiących

tajemnicę przedsiębiorstwa. Takie działanie stanowiłoby naruszenie wielu przepisów prawa karnego i cywilnego, np. spółka mogłaby wytoczyć powództwo na podstawie art. 415 K.c. albo art. 11 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Obserwator ustanowiony przez ministra reprezentującego Skarb Państwa w spółce, ujawniający lub wykorzystujący tajemnicę przedsiębiorstwa, mógłby również odpowiadać karnie na mocy art. 23 powołanej ustawy oraz art. 266 § 1 K.k. Ujawnienie poufnej informacji w obrocie papierami wartościowymi podlega grzywnie do 2 mln zł i karze pozbawienia wolności do lat 3. Wykorzystanie takiej informacji podlega grzywnie do 5 mln zł i karze pozbawienia wolności do lat 5. Co ważniejsze, Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za bezprawne wyrządzenie szkody przez osoby działające na zlecenie organów władzy i administracji państwowej (art. 417 K.c.). Jest to odpowiedzialność na zasadzie ryzyka. Odszkodowanie od Skarbu Państwa stanowi bardziej realne zabezpieczenie spółki przed potencjalną szkodą, niż dochodzenie rekompensaty od osoby fizycznej.

18. Zmiany w art. 625 K.s.h. zmierzają w dwóch kierunkach. Po pierwsze, projekt znosi nadmierną dyskryminację Skarbu Państwa, jako akcjonariusza (wspólnika) w odniesieniu do akcji (udziałów) uprzywilejowanych i uprawnień o charakterze osobistym (art. 354 K.s.h.). W świetle projektu przyznanie Skarbowi Państwa wymienionych przywilejów korporacyjnych podlegać będzie ogólnym zasadom i nie jest konieczne, aby przemawiał za tym ważny interes publiczny, jak tego wymaga obecnie art. 625 § 2 K.s.h. Proponowane rozwiązanie nie jest sprzeczne z prawem unijnym, które – co do zasady – zachowuje postawę neutralności wobec różnych form własności w państwach członkowskich. Zasadę równego traktowania podmiotów gospodarczych niezależnie od formy własności wywodzi się również z art. 64 ust. 2 Konstytucji RP. Po drugie, zmiany w przepisach art. 411 K.s.h. mają na celu wyraźne usankcjonowanie instytucji kumulacji głosów w ramach zgrupowania spółek kontrolowanego przez spółkę dominującą. Przepis § 4 tego artykułu przewiduje, że statut może przewidywać kumulację głosów spółki „dominującej” i jej spółek lub spółdzielni „zależnych”, zarówno w rozumieniu art. 4 § 1 K.s.h., jak i odrębnych ustaw (np. Prawa o publicznym obrocie papierami wartościowymi).

19. Pojęcie stosunku dominacji (zależności), określone w art. 4 § 1 pkt 4 K.s.h., stwarza trudności w praktyce, w przypadku gdy dwie spółki pozostają ze sobą we wzajemnym stosunku dominacji (zależności). W celu zredukowania liczby takich sytuacji proponuje się, wzorem § 19 ust. 2 i 3 niemieckiej Aktiengesetz, aby wprowadzić trzy nowe reguły kolizyjne, redukujące liczbę przypadków wzajemnej dominacji (zależności). W przeciwieństwie do ustawy niemieckiej projekt przewiduje, że ustalenie stosunku dominacji (zależności) nie wymaga badania, który podmiot w konkretnej sytuacji wywiera *de facto* decydujący wpływ. Projekt zakłada, że ustalenie stosunku zależności następuje wyłącznie na podstawie nie podlegającego obaleniu domniemania (*presumptio iuris ac de iure*) przewidzianego przez ustawodawcę. Uzupełnienie art. 4 K.s.h. o § 3-5 usunie zdecydowaną większość problemów związanych ze stosowaniem art. 411 i art. 387 § 3 K.s.h. w razie występowania zjawiska wzajemnej dominacji na podstawie art. 4 § 1 pkt. 4f).
20. Projekt ustawy jest oparty na założeniu, że Skarb Państwa może również korzystać ze szczególnych uprawnień przewidzianych w art. 351-354 K.s.h. na zasadach ogólnych przewidzianych w K.s.h., ze szczególnym uwzględnieniem ograniczeń płynących z art. 20 i art. 354 § 3 K.s.h. W tym celu projekt wyprowadza korektę przewidzianą w § 2 art. 625 K.s.h.

¹⁾ Por. art. 58 (i) (b) i 296 TWE oraz Komunikat Komisji Europejskiej o niektórych aspektach prawnych inwestycji w ramach UE nr 97/c/220/06.

- 2) Belgijskie dekrety dotyczące spółek Distrigaz oraz SNTC są jedynymi „złotymi akcjami”, które zostały uznane za zgodne z TWE przez ETS, mimo że były kwestionowane przez Komisję Europejską.
- 3) Komisja Europejska zaskarżyła m.in. postanowienie dekretu z dnia 16 czerwca 1994 r. w sprawie spółki Distrigaz, który przewidywał, że prawo weta dotyczy wszelkich decyzji rady dyrektorów i komitetu zarządzającego spółki sprzecznych z interesem narodowym w sektorze energetycznym. ETS przeciwstawił wprawdzie uzasadnione weto wobec decyzji biznesowych organów zarządczych spółki w precedensie belgijskim kompetencjom organów rządu hiszpańskiego obejmujących także uchwały walnego zgromadzenia w sprawach np. łączenia i podziału spółek oraz ich rozwiązania, jednak uznał hiszpańskie „złote akcje” za sprzeczne z art. 56 TWE przede wszystkim z uwagi na brak przejrzystych kryteriów interwencji państwa. Tymczasem niniejszy projekt przewiduje bardziej precyzyjne kryteria ingerencji publiczno-prawnej niż dekrety belgijskie (por. art. 584¹ § 1 i 2 oraz art. 584² § 1-2 projektowanych przepisów K.s.h.), gdyż wymienia taksatywnie czynności prawne i decyzje biznesowe podlegające prawu weta.
- 4) Pkt 19 i 39 orzeczenia w sprawie C-503/99.

Ocena skutków regulacji

Stosunek do przepisów prawa Unii Europejskiej

Projekt ma doprowadzić do wprowadzenia do krajowego porządku prawnego instrumentów umożliwiających zapewnienie ochrony ważnych interesów państwa w spółkach kapitałowych, choćby z minimalnym udziałem Skarbu Państwa, posiadających istotne znaczenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego. Przewidziane w projekcie rozstrzygnięcia są zgodne z prawem unijnym w przeciwieństwie do dotychczas wykorzystywanego instrumentu szeroko rozumianej „złotej akcji”. Projekt opiera się na orzeczeniach ETS, w których Trybunał uznał dopuszczalność istnienia w krajowych porządkach prawnych określonych instrumentów zapewniających Państwu wpływ na jego bezpieczeństwo mimo, że narusza to w jakimś stopniu zasadę swobody przepływu kapitału.

Konsultacje społeczne

Projekt ustawy był szeroko konsultowany ze środowiskiem przedsiębiorców skupionych w Radzie Przedsiębiorczości, jako organizacji reprezentatywnej dla podmiotów objętych zakresem ustawy. Przedkładana treść projektu jest wynikiem licznych spotkań i wymiany korespondencji o charakterze roboczym.

Zakres skutków regulacji

Proponowany projekt ustawy ma ogromne znaczenie z punktu widzenia ochrony ważnych interesów Państwa w spółkach kapitałowych posiadających istotne znaczenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu prawa wspólnotowego, w szczególności w kontekście już dokonanej i trwającej prywatyzacji spółek sektora energetycznego i infrastruktury. Jednocześnie proponowane zmiany nie pociągają za sobą istotnych skutków finansowych dla budżetu państwa, a zatem nie wymagają głębszej analizy skutków proponowanej regulacji pod tym względem.

Skutki wprowadzenia projektowanej ustawy

1) wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu

Koszt dla budżetu państwa związany z wejściem w życie projektu i skorzystaniem przez ministra reprezentującego Skarb Państwa w spółce z kompetencji do ustanowienia obserwatorów we wszystkich spółkach objętych przepisami ustawy wyniósłby maksymalnie 834 000 zł (słownie: osiemset trzydzieści cztery tysiące) w stosunku rocznym. Kwota powyższa wynika z zakładanego ustalenia wynagrodzenia miesięcznego obserwatora na poziomie jednokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego (IV kwartał 2003 r. – 2 480,47 zł) oraz przyjęcia, że obserwatorów nie będzie więcej niż 28. Jednocześnie należy oczekiwać, że dzięki działalności obserwatorów można oczekiwać korzystnych efektów dla budżetu państwa, w szczególności w kontekście wpływów z tytułu podatków bezpośrednich i pośrednich, których wysokość zależy w znacznym stopniu od zakresu realizowanej przez spółki działalności gospodarczej, której ograniczeniu lub zmianie ma przeciwdziałać działalność obserwatorów (pod ich obserwację poddaje się bowiem sprawy łączenia, podziału i likwidacji spółek, jak również decyzje zmierzające do zmiany lub ograniczenia przedmiotu działalności, w tym w powiązaniu z rozporządzeniem istotnymi składnikami mienia).

2) wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie proponowanej regulacji nie spowoduje negatywnych skutków związanych z rynkiem pracy.

3) wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wejście w życie ustawy może pośrednio wpłynąć na poprawę konkurencyjności gospodarki, gdyż wprowadzenie transparentnego instrumentu ingerencji publiczno-prawnej w niektóre decyzje i działania spółek kapitałowych z mniejszościowym udziałem Skarbu Państwa (posiadających istotne znaczenie dla porządku publicznie-

go lub bezpieczeństwa publicznego) zwiększy jego przewidywalność i przejrzystość również dla potencjalnych inwestorów.

Sytuacja taka może zaowocować wzmożonym zainteresowaniem inwestorów, którzy zostaną poinformowani o istnieniu czytelnych i jasnych procedur umożliwiających wpływanie państwa na gospodarkę, a także o możliwości zaskarżenia przedmiotowych decyzji władz państwowych do sądu.

Dodatkowo, należy zauważyć, iż mając na względzie ograniczony zasięg podmiotowy i przedmiotowy oddziaływania oraz cel regulacji, którym jest zapewnienie bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego wprowadzenie proponowanych rozwiązań nie powinno być uznane za nieadekwatne i ograniczające swobodę prowadzenia działalności gospodarczej.

4) wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

**w sprawie listy spółek o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub
bezpieczeństwa publicznego**

Na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia ... o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się listę spółek o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2005 r.

Załącznik

do rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia

Lista spółek o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego

1. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. w Warszawie,

2. Grupa LOTOS S.A. w Gdańsku,
3. Naftobazy Sp. z o.o. w Warszawie,
4. Południowy Koncern Energetyczny S.A. w Katowicach,
5. Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A. w Płocku,
6. BOT - Górnictwo i Energetyka S.A. w Łodzi,
7. Kompania Węglowa S.A. w Katowicach,
8. Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. w Warszawie,
9. PSE – Operator Sp. z o.o. w Warszawie,
10. PGNiG-Przesył Sp. z o.o. w Warszawie,
11. Przedsiębiorstwo Eksploatacji Rurociągu Naftowego „Przyjaźń” S.A. w Płocku,
12. Przedsiębiorstwo Przeładunku Paliw Płynnych „Naftoport” Sp. z o.o. w Gdańsku,
13. PKP - Polskie Linie Kolejowe S.A. w Warszawie, jako zarządca infrastruktury kolejowej,
14. TP Emitel Sp. z o.o. w Warszawie, jako posiadacz infrastruktury telekomunikacyjnej umożliwiającej przesyłanie sygnałów publicznej radiofonii i telewizji.

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt rozporządzenia ma na celu wykonanie delegacji art. 9 ust. 4 ustawy z dnia ... o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego (Dz. U. Nr ..., poz. ...). Projektowane rozporządzenie określa listę spółek o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego w oparciu o kryteria przewidziane w art. 9 ust. 1 projektu o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa...

Obecnie ww. kryteria spełniają następujące spółki:

I. Z grupy przedsiębiorstw zajmujących się wydobyciem, wytwarzaniem i przetwórstwem paliw:

- 1) Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. w Warszawie,
- 2) Grupa LOTOS S.A. w Gdańsku,
- 3) Naftobazy Sp. z o.o. w Warszawie,
- 4) Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A. w Płocku,
- 5) Kompania Węglowa S.A.

II. Z grupy przedsiębiorstw działających na rzecz przesyłu surowców energetycznych (węgla, gazu i produktów naftowych) oraz energii elektrycznej:

- 1) Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. w Warszawie,
- 2) PSE – Operator Sp. z o.o.,
- 3) PGNiG-Prześył Sp. z o.o. w Warszawie,
- 4) PERN „Przyjaźń” S.A. w Płocku,
- 5) Przedsiębiorstwo Przeładunku Paliw Płynnych Naftoport Sp. z o.o.,
- 6) PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.,
- 7) Południowy Koncern Energetyczny S.A. w Katowicach,
- 8) BOT Górnictwo i Energetyka S.A.

III. Z grupy przedsiębiorstw działających w sektorze telekomunikacji:

TP – Emitel sp. z o.o. w Warszawie jako główny operator przesyłania sygnałów publicznej radiofonii i telewizji

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP-2753 /04/DPE/tlk

Warszawa, dnia 23 grudnia 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Komitetu Rady
Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106 poz. 49) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-200-04), pozwalam sobie wydać następującą opinię:

- I. Celem projektowanych zmian jest ustanowienie w polskim prawie spółek instytucji „łtoej akcji” zgodnej z zasadami prawa wspólnotowego. Zakres dopuszczalnych z punktu widzenia prawa wspólnotowego uregulowań prawnych ustanawiających „łtoą akcję” został zdefiniowany w orzeczeniu ETS w sprawie C-503/99 *Komisja p. Belgii*. Zgodnie z tym orzeczeniem państwo członkowskie nie narusza art. 56 TWE (swoboda przepływu kapitału) jeśli utrzymuje przepisy przyznające państwu „łtoą akcję” w przedsiębiorstwach zajmujących się transportem i dystrybucją gazu w postaci uprawnienia do sprzeciwienia się przekazaniu, wykorzystaniu jako zabezpieczenia lub zmianie przeznaczenia niektórych strategicznych środków trwałych oraz uprawnienia do sprzeciwienia się niektórym czynnościom zarządczym uznawanym za niezgodne z wytycznymi w zakresie polityki energetycznej państwa. ETS przyznał, że tego typu przepisy są objęte zakresem art. 56 TWE jednakże są one uzasadnione w celu zagwarantowania dostaw energii w przypadku kryzysu. Cel ten jest związany z

pojęciem bezpieczeństwa publicznego, o którym mowa w art. 58 ust. 1 (b) TWE i może uzasadniać wyłączenie reguł traktatowych pod warunkiem, że nie dochodzi do sytuacji, w której środki przyjęte dla jego realizacji wykraczają poza to co jest konieczne dla jego osiągnięcia. Przyjęte środki nie mogą także ustanawiać dyskryminacji ze względu na narodowość.

II. Belgijskie przepisy ustanawiające system „złotej akcji” zawarte zostały w Dekrecie Królewskim z 10 czerwca 1994 r. Zgodnie z jego postanowieniami „złota akcja” uprawniała do sprzeciwu wobec przekazania, wykorzystania jako zabezpieczenie lub zmiany systemu przesyłu produktów energetycznych jeśli zostanie uznane, że czynności te negatywnie wpłyną na interes narodowy w sektorze energii. System „złotej akcji” zawierał ponadto postanowienia, zgodnie z którymi wymagane było przekazanie informacji właściwym władzom jeśli wymienione wyżej czynności miały zostać podjęte. Państwo miało prawo do skorzystania z prawa do sprzeciwu w terminie 21 dni po otrzymaniu powyższej informacji. Poza tym państwo miało prawo do nominowania dwóch przedstawicieli w zarządzie *Société nationale de transport par canalisations* (SNTC) z głosem doradczym (bez prawa do głosowania). Przedstawiciele ci zostali jednakże uprawnieni do zgłoszenia wniosku w terminie czterech dni o anulowanie jakiegokolwiek decyzji zarządu SNTC, którą uznali za sprzeciwiającą się wytycznym w zakresie krajowej polityki energetycznej. Złożenie wniosku powodowało zawieszenie decyzji w nim wymienionej. Decyzja zarządu stawała się ostateczna w sytuacji jeśli nie została anulowana w terminie ośmiu dni. Podobne przepisy zostały przyjęte w odniesieniu do *Société de distribution du gaz SA* (Distrigaz). W obydwu przypadkach system „złotej akcji” zaczynał funkcjonować w momencie prywatyzacji danego przedsiębiorstwa. W dniu, w którym akcje posiadane przez państwo były przekazywane podmiotowi prywatnemu państwo uzyskiwało powyższe uprawnienia. Wynikały one ze specjalnie przyznanej mu akcji. Uprawnienie do wykonywania praw wynikających ze „złotej akcji” przyznano Ministrowi ds. Energii.

III. Argumentami przemawiającymi, w ocenie ETS, za uznaniem belgijskiego systemu „złotej akcji” za system dopuszczalny prawem wspólnotowym były m.in.:

- zasada następczej (*ex post*) kontroli podejmowanych decyzji,
- zasada poszanowania autonomii decyzyjnej przedsiębiorstw,
- zasada ograniczenia uprawnień państwa terminami,
- zasada ograniczenia uprawnień płynących ze „złotej akcji” do zablokowania określonych czynności zarządczych,
- zasada uzasadniania wykonywania uprawnień ze „złotej akcji”,
- zasada kontroli sądowej,
- nadrzędna zasada wykorzystania uprawnień jedynie w sytuacji zagrożenia dla wytycznych odnoszących się do polityki energetycznej państwa.

W związku z tym kryteria stosowane w belgijskim systemie „złotej akcji” zostały uznane przez ETS za obiektywne i podlegające kontroli sądowej oraz służące zapewnieniu dostępności infrastruktury energetycznej. W ten sposób wykonywanie obowiązków nałożonych ustawowo na SNTC i Distrigaz mogło być kontrolowane przy zachowaniu zasady pewności prawa. W związku ze stosowanym w przypadku takich ograniczeń testem proporcjonalności ETS stwierdził, że wskazane przez Komisję Europejską środki w postaci kontraktów długoterminowych, dywersyfikacji źródeł zaopatrzenia lub systemu licencji nie gwarantują szybkiej reakcji na konkretne sytuacje faktyczne w przeciwieństwie do systemu „złotej akcji”. Z drugiej strony, w

ocenie ETS, wprowadzenie uregulowań precyzujących szczegółowe wymagania w odniesieniu do przedsiębiorstw z danego sektora okazałoby się bardziej restrykcyjne niż prawo do sprzeciwu, które zostało ograniczone do specyficznych sytuacji faktycznych.

- IV. Z orzeczenia *Komisja p. Belgii* oraz innych orzeczeń ETS odnoszących się do systemu „złotej akcji” wynika, że stosowanie specjalnych uprawnień do sektorów innych niż wrażliwe może być poważnie utrudnione. W odniesieniu natomiast do sektorów wrażliwych (przede wszystkim obronność, sektor energii, zdrowie publiczne) konieczne jest przy konstruowaniu konkretnego systemu precyzyjne określenie jakie czynności przedsiębiorstw będą podlegały kontroli państwa. Poza tym istotną rolę odgrywać będzie ustanowienie precyzyjnego i przejrzystego mechanizmu prawnego pozwalającego na wykonywanie ustanowionej kontroli. Wnioski te odnoszą się nie tylko do uprawnień związanych z akcjami lecz także do wszelkich innych systemów kontroli. Z punktu widzenia orzecznictwa ETS nie ma znaczenia czy „złota akcja” w rozumieniu prawa wspólnotowego jest w rzeczywistości akcją w rozumieniu krajowego prawa handlowego.
- V. Z analizy przedstawionego projektu ustawy wynika, że zasady ustanowione przez ETS w celu osiągnięcia zgodności krajowego systemu „złotej akcji” z prawem wspólnotowym zostały zrealizowane m.in. w następujących przepisach:
- zasada następczej (*ex post*) kontroli podejmowanych decyzji (art. 2 ust. 3),
 - zasada poszanowania autonomii decyzyjnej przedsiębiorstw (art. 2 ust. 1, 2, 3 i 5),
 - zasada ograniczenia uprawnień państwa terminami (art. art. 2 ust. 3),
 - zasada ograniczenia uprawnień płynących ze „złotej akcji” do zablokowania określonych czynności zarządczych (art. 2 ust. 1 i 2 i art. 3 ust. 1),
 - zasada uzasadniania wykonywania uprawnień ze „złotej akcji” (art. 2 ust. 3, art. 3 ust. 3 i art. 4),
 - zasada kontroli sądowej (art. 2 ust. 3 i 7 i art. 3 ust. 3),
 - nadrzędna zasada wykorzystania uprawnień jedynie w sytuacji zagrożenia dla założeń odnoszących się do polityki państwa (art. 4 ust. 1 i art. 11 ust. 1).
- VI. Projekt, w zgodności z prawem wspólnotowym, ogranicza możliwość wykonywania uprawnień ze „złotej akcji” jedynie w spółkach kapitałowych posiadających istotne znaczenie dla bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego oraz tylko jeżeli taka czynność narusza porządek publiczny lub bezpieczeństwo publiczne. W ten sposób zrealizowana została zasada proporcjonalności środków ograniczających swobodę przepływu kapitału. Dodatkowo możliwość zastosowania uprawnień wynikających ze „złotej akcji” została ograniczona do niektórych spółek kapitałowych.
- VII. Projekt uwzględnia także inne zasady prawa wspólnotowego odnoszące się do „złotej akcji” takie jak na przykład zasada przejrzystości. Realizacją zasady przejrzystości jest już samo uregulowanie instytucji „złotej akcji” a w szczególności przepis, zgodnie z którym szczególnie uprawnienia Skarbu Państwa przysługują w spółkach spełniających określone warunki (art. 8 ust. 1). Enumeratywne wymienienie poszczególnych spółek przewiduje także art. 8 ust. 4 projektu. Nie mniej istotne w tym zakresie jest sformułowanie projektu, zgodnie z którym wydając odpowiednie decyzje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa ma obowiązek uwzględnić założenia polityki Państwa w dziedzinach życia społecznego lub gospodarczego posiadających istotne znaczenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.

- VIII. Powyższe uregulowania nie wykluczają jednak umieszczenia na liście, o której mowa w art. 8 ust. 4 takich spółek, które nie wypełniają odpowiednich przesłanek ustawowych (tj. nie posiadają istotnego znaczenia dla bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego) jednakże będzie to działanie po pierwsze bezprawne, po drugie zakłócające wewnętrzną spójność ustawy a po trzecie, jak się wydaje, podlegające kontroli sądowej, o której mowa w projekcie.
- IX. W kontekście uwag w pkt VIII należy także nadmienić, że projekt w art. 4 ust. 2 postanawia, że uzasadnieniem decyzji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa nie może być interes ekonomiczny państwa. Klauzula interesu gospodarczego / interesu gospodarki narodowej jako przesłanka ograniczenia swobody prowadzenia działalności gospodarczej i swobody przepływu kapitału nie mieści się w ujęciu ETS w zakresie pojęcia bezwzględnych przyczyn dotyczących interesu powszechnego. Istnieje potwierdzona w szeregu orzeczeń wyraźna linia orzecznicza Trybunału, która stwierdza, że cel publiczny o charakterze wyłącznie gospodarczym nie może stanowić bezwzględnej przyczyny dotyczącej interesu ogólnego uzasadniającej ograniczenie podstawowej swobody gwarantowanej przez Traktat (m.in. orzeczenia *Decker Kohll*, *Verkooijen*). Oznacza to, że klauzule interesu gospodarczego państwa / interesu gospodarki narodowej jako mające charakter wyłącznie gospodarczy nie mogą stanowić bezwzględnej przyczyny dotyczącej interesu powszechnego. Tym samym niedopuszczalne jest, z punktu widzenia prawa Unii Europejskiej, usunięcie z projektu art. 4 ust. 2.
- X. Podstawowe znaczenie dla oceny czy ograniczenia w odniesieniu do podstawowych swobód są zgodne ze wspólnotowym porządkiem prawnym ma orzeczenie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie *Gebhard* (sprawa C-55/95), w której to Trybunał stworzył koncepcję bezwzględnych przyczyn dotyczących interesu powszechnego mogących być przesłanką ograniczenia czterech swobód wynikających z TWE. Orzeczenie to określa przesłanki wprowadzenia ograniczeń i kryteria kontroli ograniczeń swobód wynikających z Traktatu. Wszelkie środki wynikające ze stosowania takich klauzul w tym klauzula interesu gospodarczego państwa / interesu gospodarki narodowej musi zatem spełniać określone przez Trybunał kryteria nazywane formułą *Gebhard*. Według niej „środki krajowe, które utrudniają wykonywanie podstawowych swobód zagwarantowanych Traktatem lub które mogą czynić je mniej atrakcyjnymi muszą być uzasadnione bezwzględnymi przyczynami dotyczącymi interesu powszechnego, muszą być odpowiednie dla zagwarantowania urzeczywistnienia celu, do którego zmierzają i nie mogą wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu”. Wyżej wymieniona formuła *Gebhard* oznacza to, że wszelkie środki krajowe podejmowane na podstawie takich klauzul muszą podlegać wielokrotnemu testowi zgodności z zasadami prawa wspólnotowego. Po pierwsze, wymagania oraz ograniczenia wypływające ze stosowania takich klauzul nie mogą prowadzić do dyskryminacji w sposób bezpośredni lub pośredni podmiotów pochodzących z innych krajów członkowskich. Po drugie, wszelkie wymogi oraz ograniczenia wypływające ze stosowania takich klauzuli podlegają testowi proporcjonalności tzn. badaniu czy zachodzi istotna potrzeba zastosowania środka ograniczającego swobodę wynikającą z Traktatu oraz czy środek zastosowany na podstawie takiej klauzuli jest adekwatny do zamierzonego celu. Po trzecie, niedyskryminacyjne ograniczenie podstawowych swobód nie może doprowadzić do uniemożliwienia realizacji celów Wspólnoty określonych w art. 2 Traktatu czyli m.in. nie może zagrazać: zapewnieniu harmonijnego, zrównoważonego i stałego rozwoju działalności gospodarczej, stałego i nieinflacyjnego wzrostu, wysokiego stopnia konkurencyjności i konwergencji dokonań gospodarczych czy spójności gospodarczej i społecznej między państwami członkowskimi. Po czwarte, środki nawet jeśli mają

charakter niedyskryminacyjny, mogą być podejmowane tylko w interesie powszechnym.

- XI. W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

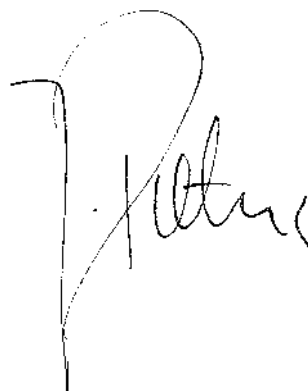
Z poważaniem,

Do wiadomości:

Pan

Jacek Socha

Minister Skarbu Państwa

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 5 styczeń 2005 r.

Cena 1,83 zł + 22% VAT

